

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quarta. An Angeli sint omnino incorruptibiles?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

quia intelligere solum potest recipi in Anima rationali & Angelo, consequenter sicut illa, ita iste erit totaliter immaterialis.

Probatur quartò Ex eodem 2. d. 2. q. 8. Si Angeli essent corporei, non posset esse Legio in uno corpore humano obsessio, quod tamen in Scriptura legitur Luca 8. ergò. Probatur sequela, quia Legio habet 6666. ex Divo Bonaventura, sed tantus numerus dæmonum corporeorum in corpore humano locum habere non potest, nisi dæmonum corpora essent valde parva, & consequenter imperfectissima in genere corporis.

Dices: Dæmonum corpora sunt valde subtilia, unde non implicat, quòd tot in eodem sint corpore. Sed Contrà, quantumcunq; sint subtilia, aliquem tamen locum occupare debent, & sic tot non possunt esse simul.

Probatur quintò Ex eodem Doctore quodl. q. 9. a. 2. Quod est per se subsistens ultimè actualitate, nec per se ordinatur, aut est ordinabile ad aliquem ulteriorem actum, non potest esse forma alicujus materiæ, Angelus est tale quid, ergò: probatur min. Angelus est perfectus in specie perfecta, imò perfectior, quàm sit aliqua substantia materialis, sed aliqua substantia materialis est ita in actu, ita, quòd non sit ordinabilis ad aliquem ulteriorem; ergò multò minùs Angelus: probatur maj. ex Aristotele 8. Metaph. ordo specierum & ordo numerorum, sicut ergò unus numerus excedit alium numerum, ita una species, aliam speciem.

Probatur sextò: Unum corpus non potest penetrare aliud corpus, nec unum materiale aliud, sed Angeli penetrant corpora, quod faciunt, quando intrant hominem, eumq; totum occupant, estq; communis conceptus Angelorum, posse penetrare, ergò non sunt corporei & materiales.

Dices: Angelos non penetrare corpora, sed ea intrare per poros. Sed Contrà, Angeli mali ceciderunt de Cælo, in quo creati fuerant & in quo peccarant, sed Cæli, saltem aliqui, non habent poros, cum dicantur: *Solidi quasi ere fusi* apud Jobum; ergò per poros non poterant cadere. Deinde si intrarent per poros, vel deberent habere corpora minutissima & imperfectissima in genere corporum; vel deberent secari & dividi, deberet enim una pars intrare per unum porum, altera per alium, quæ omnia an non sint ridicula? Sed contra Conclusionem directè

QUÆSTIO IV.

An Angeli sint omnino incorruptibiles?

I. **Notandum** ex Doctore subtili corruptibilitatem, esse affectionem propriam corporis mixti. Distinguitur autem corruptio ab annihilatione ex eo, quòd non possint dici ad convertentiam, omne enim, quod est corruptibile, est annihilabile, non tamen statim, quod est annihilabile, est corruptibile; Res verè dicitur annihilabilis, quatenus creata, ab alio causata, non habens ex se esse, indifferens omnino adesse & non esse, includens possibilitatem

Differentia inter corruptionem, & annihilationem.

tantum ad existendam Logicam secundum non repugnantiam. Corruptibilis verò dicitur res, quatenus composita ex parte actuali & potenciali, realiter distinctis, quarum una separabilis ab altera, in potentia contradictionis ad quencunque actum à se realiter distinctum. Itaq; corruptio est carentia suæ formæ in materia, annihilatio est totalis defectio rei; Corruptio habet negationem intra genus, annihilatio extra. Hoc prænotato

Dico I. *Angeli sunt incorruptibiles.* Ita communissima, Patres & ex fide. Effig. D. Bernardi lib. 5. de Confid. cap. 4. ubi eos vocat *impasibiles* & ego infero; ergò incorruptibiles, quia corrumpi non potest, quod per nullam causam agentem potest pati, omnis enim corruptio fit, vel per destructionem subjecti, vel per formæ contrariæ inductionem, vel per admixtionem qualitatum contrariarum, sed etc. ergò. Divo Bernardo adjungo auctoritatem D. Dionysii de Divin. Nom. dicentem: *Indestructibiles substantiæ vitam habent indeficientem, et immunes corruptione, morte, materia & generatim cæsione mundi.*

Probatur secundò Ratione: Corruptibile dicitur, cujus una pars potest ab alia dissolvi, sed Angelus est omnino simplex simplicitate opposita compositioni ex materia & forma; ergò est incorruptibilis: probatur conseq. quia corruptio non est pura negatio, sed privatio in subiecto apto, ergò angelus carens illis partibus intrinsicis, intrinsicè est incorruptibilis.

Dico 2. *Angelus est etiam immortalis ex natura sua.* Ita est quoq; de fide. Et factis deducitur ex Concilio Lateran. sub Leone X. Sess. 8. ubi determinatur de anima rationali, quòd sit immortalis, major autem, vel saltem æqualis est ratio de Angelis. Eamq; tenet excellentissimus Doctor, supra dicens, eos esse *immortaliter perpetuos*, unde de anima dicit Serm. 81. in Cant. *Nam naturali quidem etiam, quod non spiritum (per gratiam) vivit, immortaliter vivere necesse est.*

Probatur etiam ratione: Quæ res producta exigit conaturaliter conservari à Deo tam diu, quàm diu nec extrinseca, nec intrinseca rei dispositio exigit destructionem, quia qui dat formam, dat etiam consequentiam ad formam; sed Angelus ratione Physicæ sine simplicitatis, nec ex se aliquando desinere potest, nec à causis secundis aliquid recipere potest, ratione cujus conaturaliter à Deo deberet destrui, ergò.

Dico 3. *Angelus est simpliciter annihilabilis, tam obiectivè ex extrinseca Dei potentia, quàm intrinsicè potentia passiva, ratione sua essentia finita.* Contra Suarez. Et

Probatur primò Ex auctoritate Sacre Scripturæ Sap. 11. *Quomodo autem poterit aliqui permanere, nisi tu voluisses? aut quod à te vocatum non esset, conservaretur?* 1. ad Tim. 6. de Deo dicitur *Qui solus habet immortalitatem*; unde Divo Bernardus dicit supra Serm. 81. in Cant. *Animam sine gratia naturali vitam, immortaliter vivere necesse esse* & subdit, *Alias autem immortalis est anima. Et in hoc nihilominus verbo simili quidem, sed non æqualis. Nam in tantum supercellit immortalitas Deo, ut*

ut Apostolus dicat de Deo, qui Solus habet immortalitatem. Id est, omnimodam indefectibilitatem.

Probatur secundò Ex Scoto 1. d. 43. possibilitas & impossibilitas rei est formaliter ex parte rei realis, fundata in ejus quidditate, independenter à quocunque intrinseco, sed Angelus ex natura sua possibilibus est creari, & annihilari, ergò sicut habet realem possibilitatem & potentiam intrinsecam, ut creetur, etiam habebit, ut annihiletur. Confirmatur primò: Omnis potentia reali activæ correspondet potentia passiva realis subjectiva, ergò, sicut ex parte Dei datur potentia activa annihilandi, ita dabitur passiva annihilabilitatis ex parte Angeli. Confirmatur secundò, omnis res subicitur potentia Dei secundum esse, & non esse, sed Angeli sunt à Deo ex nihilo per creationem, ergò etiam possunt ad nihilum per eum reduci. Sed in contrarium.

V. Arguitur 1. Omnis potentia realis intrinseca, vel est activa, vel passiva, sed neutram habent Angeli ad sui annihilationem, ergò. Probatur mi. non activam, quia Angelus nequit se ipsum propria existentia privare: Non etiam passiva, quia talis potentia nunquam est directè ad non esse, ergò. R. negando mi. cum sua probatione pro altera parte, quia omnis creatura, essendo indifferens ad esse, & non esse, habet potentiam intrinsecam, ut, sicut ad extra à causa extrinseca ponitur, ita etiam, quòd ab eadem possit annihilari, consequenter etiam Angeli.

Instabis: Res, cum est producta, non est amplius indifferens ad esse, & non esse, ergò Angelus non erit amplius indifferens, quando actu existet, cum existentia sit ipsius modus intrinsecus. R. dist. non est amplius indifferens ex intrinseca potentia passiva, nego, ab extrinseca causa, per quam ad existendum determinatur, concedo. Quare, licet existentia sit ejus modus intrinsecus, in quantum existens est, contingens tamen est, quòd existat.

VI. Arguitur 2. Quidquid est conforme naturali inclinationi, est illi omnino connaturale, sed esse semper, est conforme appetitui Angelorum, ergò est prædicatum illis connaturale. R. dist. ma. Inclinationi naturali, ut dicit actum elicitem voluntatis, concedo ma. ut dicit pondus naturæ secundum potentiam passivam, nego ma. quia si secundum inclinationem ponderis naturæ haberet appetitum, ut semper sit, haberet etiam appetitum, ut semper producat, & sic, quamdiu non fuit productus, fuisset in statu violento, prout est, quando destrueretur, prout violentum opponitur actui elicito. Notandum autem, quòd potentia passiva plus in se habeat, quam appetitus naturalis, unde bene possunt simul stare potentia passiva ad non esse, & appetitus naturalis ad esse, maxime, cum illa potentia non sit positiva, sed tantum negativa per quod, si bene animadvertatur, plures difficultates & Autoritates Sanctorum Patrum solvi possunt, dum enim aliqui dicunt, Deum esse immortalitatem, omnem verò creaturam defectibilem, loquuntur

de indefectibilitate, prout opponitur defectibilitati positiva & negativa, quæ soli Deo competit. Alii contra dicunt, Angelos esse indefectibiles totaliter & immortales, ac per hoc differre à rebus materialibus, & intelligendi sunt de indefectibilitate, prout opponitur defectibilitati internæ positivæ.

QUAESTIO V.

An Angeli sint multiplicabiles numero, vel tantum specie?

Quemadmodum ex fide plures conceduntur ordines Angelorum, ita etiam ab omnibus approbatissimæ Authoritatis Theologorum conceditur, Angelos in specie multiplicari, vel multiplicari posse, verumtamen non omnes individualem multiplicationem sub eadem specie admittere volunt, fundantes se in Thomistica communi ratione, quòd principium individuationis sit quantitas, vel materia signata, cum autem Angeli careant quantitate, & materia, sequi putant, Angelos non esse posse solo numero differentes. Ita D. Thomas 2. p. q. 50. a. 4. quem sequuntur Cajetanus, Capreolus, Egidius, Godefredus, & plures Thomista. Alii putant, omnes defacto Angelos esse ejusdem speciei, ita D. Bonaventura, Albertus. Alii asserunt, omnes ejusdem ordinis esse ejusdem speciei, diversorum diversæ; ita Molina. Scotus verò 2. d. 3. q. 7. tenet, defacto possibile esse, quòd in eadem specie sint plures Angeli solo numero distincti, & fortè sic esse; eum sequuntur Durandus, Ricardus, Alensis, & ferè omnes Theologi Thomistæ exceptis. Itaque

DICO I. Possibiles sunt, & defacto dantur, plures species Angelorum, inter se essentialiter differentes. Ita Doctor subtilis loco citat.

Probatur primò Ex Patribus D. Bernardo lib. 5. de consideratione cap. 4. qui Spiritus illos Cælestes, dicit *Dispositos in dignitates, ab initio stantes in ordine suo, perfectos in genere suo.* Sed sub genere continentur species, ergò Angelorum ordines erunt specie distincti, unde ipse mellissimus Doctor subdit interrogativè, *Nullane inter illos spiritus, qui simpliciter Angeli, & eos, qui Archangeli nuncupantur, distinctio? Quid ergò sibi vult gradualis distinctio hæc?* Quod quamvis possit intelligi de gradualis distinctione donorum, tamen æquè congruè, & bene intelligitur de distinctione gradualis specificæ. D. Damasceno in Elementario cap. 17. dicente: *Secundum unamquamque speciem fecit Deus Angelos.* Hinc etiam D. Basilii lib. de Spiritu Sancto cap. 16. ait: *Angelis gratia distributa esse, secundum proportionem majorem, & minorem naturalem, sed certum est, quòd Angeli quàm maxime in gratia se invicem excellent, ergò etiam in natura. Major est D. Basilii cit. sic dicentis, Cælorum virtutes non suapte naturæ sanctæ sunt, sed juxta perfectionem, quæ se invicem superant, à spiritu habent sanctificationis mensuram, ergò.* Et confirmari potest, ex eo, quòd in Diabolis deprehendatur inæqualitas in perfectione naturali, utpote, cum

Rrrrr 3 unus

I.

II. Plures sunt species Angelorum.

V. Argumentum in oppositum.

VI. Secundum.